

De planeet Aurorion – deel 1

Micha Beuger

We nemen je mee naar de miljoenen jaren oude high tech planeet Aurorion, die helemaal aan de andere kant van de kern van ons melkwegstelsel ligt. Buitenaards contact en herinneringen aan buitenaardse levens komen wel vaker voor bij new-agemensen. Maar beschouw dit artikel gerust als science fiction. Deel 1 – inleiding.

De mens bestond al vóór de Aarde

Evolutie, schepping of kolonisatie? Waar komen wij vandaan? Op onze eigen planeet loopt de mens – homo sapiens – slechts ongeveer honderdduizend jaar rond. Maar miljoenen jaren terug leefden er op werelden in het centrum van ons melkwegstelsel al mensen, die nauwelijks van ons zijn te onderscheiden. Oorspronkelijk komen wij waarschijnlijk zelfs van het naburige Andromeda melkwegstelsel.

Het Solaris zevensterstelsel

Op 35.000 lichtjaar afstand, net 5.000 lichtjaar achter de kern, cirkelen zes sterren als onze Zon om een iets grotere en iets blauwere ster. Om elke ster draait een handvol rotsplaneten, waarvan ongeveer de helft bewoond of woonbaar is. Alle hemellichamen staan daar veel dichterbij elkaar, wat overeenkomsten in klimaat en onderlinge contacten heeft bevorderd. Aurorion – in de eigen taal Ahurim – iets groter dan onze Aarde, is de derde planeet van de centrale ster Àlbaran. De drie andere planeten zijn een stuk kleiner dan de onze. Die worden bewoond door mensen zoals wij. Ze leven al miljoenen jaren, volgens hun eigen keuze, vrij primitief. Het zijn wel moreel zeer hoogstaande, vreedzame volkeren.

De Aurorianen

Dit is toch wel een apart volk. Ze vertonen veel menselijks, maar ook iets reptielachtigs, al hebben ze gemêleerd grijs haar en geen schubben. Hun huid is vaalbleek met soms een wat mintgroene glans. Ze zijn erg plomp gebouwd, wat vooral hun kinderen iets koddigs geeft.

Veel Aurorianen zijn kleurenblind of slechtziend, maar omdat hun neuzen en oren te slap zijn voor een gewone bril, dragen ze een diadeem met een lichtbrekende plaat. Met soms een tweede, die ze als leesbril omlaag kunnen klappen. Ze lopen op laarzen en dag en nacht in overalls, in grijs, blauw, kaki of legergroen. Hoogwaardigheidsbekleders hebben een grote aluminiumachtige hoed in de vorm van een peer of een ui.

Oorspronkelijk waren de Aurorianen zo macho als de Klingons van Startrek, maar de scherpe kantjes zijn er nu vanaf. Ze zijn flegmatisch en saai, maar heel gemoedelijk. Ze hebben een olifantengeheugen. Als je ze een dienst bewijst, herinneren ze zich dat nog in een volgend leven. Aan de andere kant zijn ze perfectionistisch en overdreven op veiligheid en orde gericht. Hun samenleving is een militaire dictatuur, maar dat hindert dit volk allerminst. Ze zijn totaal niet agressief of vernielzuchtig. Bovendien zijn hun lijfspreuken: Als iets geen kwaad kan, dan mag het. Als iets niet echt nodig is, dan hoeft dat ook niet. Kortom, ze genieten alle vrijheid, die ze zich maar wensen. In de steden staan plumpe lantarenpalen met een ingebouwde prullenbak. En daarnaast een zwaarbewapende agentsoldaat. Als je een propje papier laat vallen, dan word je gedwongen om het op te rapen. Die wapens zijn nog nooit gebruikt, maar ze maken wel indruk. Het is verplicht om alle schade zoveel mogelijk te herstellen. Gevangenissen zijn er niet, wel strafkampen, waar de zeldzame hardnekkige overtreders worden heropgevoed. Ze worden daar uitstekend behandeld en mogen er weer weg, zodra de behandeling voldoende effect heeft. Maar Auroriaanse kinderen zijn van nature braaf. Als hun ouders gaan winkelen en ze vragen hun kind om zolang op een bankje te wachten, dan zit het daar de andere dag nog, mochten ze het vergeten.

Oorsprong van de bevolking

Ik heb geen idee, waar de Aurorianen oorspronkelijk vandaan komen. Al gauw kregen ze contacten met de Andromedanen, die de helft van het Solarisstelsel koloniseerden en liefhebbers hielpen om hun technologie en spiritualiteit te ontwikkelen. Sinds de Andromedanen – 3.500.000 jaar geleden – werden verdreven, beheren de Aurorianen alle planeten van de eerste en de tweede ster.

Taal en schrift

Het Auroriaans is een heel aparte versie van de Solarische variant van het Andromedo-galactisch, waarmee veel oude aardse talen verwantschap hebben. Auroriaans kent vrijwel uitsluitend stemhebbende medeklinkers en doffe klinkers. Het schrift is in het hele Solarisstelsel hetzelfde. Een soort lettergrepenschrift met vierkantige tekentjes, die nog het meest op runen lijken.

Hoe ziet Aurorion eruit?

Doorsnede 14.000 km. Van een afstand donkerblauwgrijs. Meestal geheel bewolkt. Gematigd, vrij vochtig klimaat. Een tamelijk vlakke planeet, met in het noorden wat heuvels. Ongeveer evenveel zee als land, grotendeels aaneengesloten. Net boven de evenaar, aan een brede, wat bochtige rivier, ligt de hoofdstad Ahúrabad, met ongeveer 500.000 inwoners. Circa 10.000 km zuidelijker ligt Löbad – Zuidstad – met een kleine 200.000 inwoners. Verder telt de planeet alleen dorpen, uitgebreide steppen, akkers en bossen. Aurorion heeft altijd maximaal 10.000.000 inwoners gehad.

Technologie

Aangezien er uit milieuoverwegingen een verbod geldt voor o.a. verbrandingsmotoren en batterijen, heeft Aurorion nooit auto's of vliegtuigen gekend. Er wordt nog steeds gevaren met zeilschepen. Personen bewegen zich voort op raceligfietsen. Gehandicapten met oplaadbare elektrische rolstoelen. Voor vracht en service bestaan er oplaadbare wagentjes. In de landbouw worden nog steeds trekdieren gebruikt.

Informatietechnologie op Aurorion

De hele planeet is voorzien van fiets- en wandelpaden. Die bestaan uit geasfalteerde betonnen holle segmenten, waarin o.a. glasvezelkabels lopen. Draadloos contact bestaat uitsluitend met ruimteschepen en andere planeten. Op regelmatige afstanden vind je op de paden, evenals in de steden en in alle gebouwen, beeldschermen met een simpel toetsenbord, waarmee je kunt communiceren, betalen en apparatuur bedienen, bijvoorbeeld het licht en het klimaat in je eigen woning. Je logt er op in met een persoonlijk pasje. Besturingsprogramma's bestaan niet uit software, maar uit hardware, in uitneembare chips. Dat is veel stabiel. Op Aurorion zijn alle systemen gestandaardiseerd en prima geïntegreerd. Papier vind je er eigenlijk alleen in musea.

Micha Beuger – Hoofdedacteur – 18 januari 2007